

УДК 658:330.131

DOI: 10.15587/2312-8372.2020.197584

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ ОЦІНЮВАННЯ БЕЗПЕКИ ЕКОНОМІКО-ІНФОРМАЦІЙНИХ ІНТЕРЕСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Мищук Є. В.

УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ МЕТОДОЛОГИИ ОЦЕНИВАНИЯ БЕЗОПАСНОСТИ ЭКОНОМИКО-ИНФОРМАЦИОННЫХ ИНТЕРЕСОВ ПРЕДПРИЯТИЯ

Мищук Е. В.

IMPROVEMENT OF THE METHODOLOGY FOR ASSESSING THE SAFETY OF THE ECONOMIC AND INFORMATION INTERESTS OF THE ENTERPRISE

Mishchuk Ie.

Об'єктом дослідження є процес оцінювання безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства. У роботі уточнено її дефініцію. Ураховано, що ключовими об'єктами захисту виступають інформація, а також рівень використання інформаційних систем, при якому вони виконують усі покладені на них завдання, що сприяє досягненню загальних поточних і стратегічних економічних інтересів підприємства. З огляду на це, запропоновано в складі даного виду безпеки диференціювати безпеку інформації та безпеку інформаційної системи. Обґрунтовано, що оцінка рівня безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства повинна враховувати економічні наслідки недосягнення її бажаного рівня. Такі наслідки проявляються в нестачі прибутку до оподаткування. Остання має місце через використання застарілих інформаційних систем (порівняно з підприємствами-конкурентами) та недостатнє фінансування забезпечення функціонування діючих інформаційних систем. Установлено індикатори складників безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства. Наведено приклад вибору індикаторів для підприємств добувної галузі. Показано, що такий розповсюджений серед науковців індикатор як сума інформаційних витрат, використана в абсолютному вираженні, не відображає адекватно реальний стан рівня забезпечення економіко-інформаційних інтересів підприємства та, відповідно, їх безпеки. У роботі запропоновано коефіцієнт рівня безпеки економіко-інформаційних інтересів як відношення нестачі прибутку до оподаткування до мінімально необхідної для підприємства суми прибутку. Визначено шкалу переведення отриманих значень у лінгвістичні терми. На відміну від загальноприйнятої практики, показано, що мінімальний та катастрофічний рівні безпеки представляють собою низький та середній рівні небезпеки відповідно.

Результатом даного дослідження є удосконалена методологія оцінювання рівня безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства, в якій ураховані економічні наслідки для підприємства від недотримання даного виду безпеки. Застосування розробленої концепції розширює можливості управлінської аналітики, дозволяючи більш адекватно оцінити рівень безпеки економіко-інформаційних інтересів для прийняття управлінських рішень, спрямованих на його підвищення.

Ключові слова: рівень безпеки, економіко-інформаційні інтереси, індикатори безпеки, інформаційні системи, нестача прибутку.

Объектом исследования является процесс оценки безопасности экономико-информационных интересов предприятия. В работе уточнено ее дефиницию. Учтено, что ключевыми объектами защиты выступают информация, а также уровень использования информационных систем, при котором они выполняют все возложенные на них задачи, что способствует достижению общих текущих и стратегических экономических интересов предприятия. Учитывая это, предложено в составе данного вида безопасности дифференцировать безопасность информации и безопасность информационной системы. Обосновано, что оценка уровня безопасности экономико-информационных интересов предприятия должна учитывать экономические последствия недостижения ее желаемого уровня. Такие последствия проявляются в недостатке прибыли до налогообложения. Этот недостаток имеет место из-за использования устаревших информационных систем (по сравнению с предприятиями-конкурентами) и недостаточного финансирования обеспечения функционирования действующих информационных систем. Установлены индикаторы составляющих безопасности экономико-информационных интересов предприятия. Приведен пример выбора индикаторов для предприятий добывающей отрасли. Показано, что такой распространенный среди ученых индикатор как сумма информационных расходов, использованная в абсолютном выражении, не отражает адекватно реальное состояние уровня обеспечения экономико-информационных интересов предприятия и, соответственно, их безопасности. В работе предложен коэффициент уровня безопасности экономико-информационных интересов как отношение недостатка прибыли до налогообложения к минимально необходимой для предприятия сумме прибыли. Определена шкала перевода полученных значений в лингвистические термы. В отличие от общепринятой практики, показано, что минимальный и катастрофический уровень безопасности представляют собой низкий и средний уровни опасности соответственно.

Результатом данного исследования является усовершенствованная методология оценки уровня безопасности экономико-информационных интересов предприятия, в которой учтены экономические последствия для предприятия от несоблюдения данного вида безопасности. Применение разработанной концепции расширяет возможности управленческой аналитики, позволяя более адекватно оценить уровень безопасности экономико-информационных интересов для принятия управленческих решений, направленных на его повышение.

Ключевые слова: *уровень безопасности, экономико-информационные интересы, индикаторы безопасности, информационные системы, недостаток прибыли.*

1. Вступ

Інформаційний складник економічної безпеки підприємства є важливим для успішного функціонування підприємства, тому посідає ключове місце в структурі його економічної безпеки [1, 2]. Так, наприкінці червня 2017 р. українські підприємства різних форм власності та сфер економіки, як і суб'єкти господарювання інших країн, зазнали наймасштабнішої хакерської атаки: їх роботу заблокував вірус DOS/Petya.A. Кількість випадків зараження комп'ютерів цим вірусом у відсотках від загальної кількості в Україні – 75,24 %, Німеччині – 9,06 %, країнах, які перебувають за межами Європи – 2,94 % [3]. Не дивлячись на впливовість інформаційних систем на результати не тільки управлінської праці, але й усього виробничого процесу, відсутні єдині підходи до оцінки їх безпеки, що обґрунтовує актуальність проведеного дослідження. Отже, *об'єктом дослідження* є процес оцінювання безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства. *Мета роботи* полягає в удосконаленні методології оцінювання безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства.

2. Методика проведення досліджень

При дослідженні використано діалектичний метод, метод аналізу та синтезу – при вивченні та узагальненні наукових концепцій визначення й оцінювання інформаційного складника економічної безпеки підприємства.

3. Результати дослідження та обговорення

Безпека економіко-інформаційних інтересів характеризується станом, за якого досягнуто такий рівень використання інформаційних систем, при якому вони виконують усі покладені на них завдання, що сприяє досягненню поточних і стратегічних економічних інтересів підприємства. Таке на відміну від існуючих, зокрема [4, 5], не містить акцентуації на користувачах системи. З огляду на конкретизацію об'єктів захисту, вважаємо, що більш доцільно диференціювати у межах цього виду безпеки безпеку інформації та безпеку інформаційної системи.

Недотримання режиму щодо забезпечення безпеки економіко-інформаційних інтересів залежить від рівня витрат на інформатизацію [6, 7]. Разом із цим, очевидно, що реалізація загроз цьому виду безпеки генеруватиме втрату прибутку. Тому запропонована концепція оцінювання безпеки економіко-інформаційних інтересів, на відміну від відомої оцінки захисту комп'ютерних систем та інформаційних технологій [8, 9] ґрунтується на методиці авторів роботи [10]. Дана методика передбачає оцінку нестачі прибутку, отриману у разі недосягнення відповідними індикаторами безпеки своїх нормативних значень. Проте як ні парадоксально, дану методику її розробники не застосували до інформаційного складника безпеки. Використовуючи принцип, покладений в її основу, замість нестачі операційного прибутку або величини *EBITDA* як у [10], вважаємо більш доцільним оцінювати нестачу показника *EBT* – прибутку до оподаткування.

Обрання саме цього показника обумовлене, насамперед, тим, що він має ті ж аналітичні переваги, що і чистий прибуток, але при цьому може бути застосованим для підприємств із різними системами оподаткування. Отже, пропонуємо нестачу *EBT* по безпеці економіко-інформаційних інтересів підприємства визначати як максимальну нестачу, оцінену за її складниками:

$$\Delta EBT(БЕИ) = \max\{\Delta EBT(БІ); \Delta EBT(БІС)\}, \quad \rightarrow \quad (1)$$

де $\Delta EBT(БЕИ)$ – нестача суми *EBT* по безпеці економіко-інформаційних інтересів підприємства, у. о.;

$\Delta EBT(БІ)$ – нестача суми *EBT* по безпеці інформації підприємства, у.о.;

$\Delta EBT(БІС)$ – нестача суми *EBT* по безпеці інформаційної системи підприємства, у. о.

З метою оцінювання показників нестачі *EBT* необхідно встановити відповідні індикатори, які уособлюють конкретний вид економічного інтересу, який відповідає визначеному виду безпеки. Доцільно врахувати, що на промислових підприємствах (таких, як наприклад, підприємства добувної промисловості) ті особи управлінського складу, які приймають рішення, є висококваліфікованими та досвідченими фахівцями своєї справи. Те саме стосується аналітиків та іншого управлінського персоналу, який відповідає за обробку вхідної інформації. Зазначене обумовлене виваженою кадровою політикою цих підприємств. Водночас багатьма науковцями для оцінки безпеки, пов'язаної з інформацією пропонуються такі індикатори, як коефіцієнти повноти, точності, суперечливості або релевантності інформації. Вважаємо, що їх застосування більш доцільне при виборі управлінських заходів, при цьому найвагоміше у фінансовій сфері (у тому числі при бюджетуванні) та при прийнятті стратегічних рішень. Проте для промислових підприємств дотримання високих значень цих коефіцієнтів утруднюється тільки в окремих критичних випадках, пов'язаних із браком часу та необхідністю швидкого реагування керівного складу підприємства. У цілому ж, у режимі поточного функціонування, інформаційний обмін щодо операційної діяльності українських промислових підприємств налагоджений таким чином, що не здійснює негативного впливу на їх економічну безпеку. Тому названі вище коефіцієнти в даній роботі не розглядаються. Натомість, більш доречно актуалізувати оцінку показників, пов'язаних із впливом на економічні інтереси підприємства наслідків реалізації інформаційних загроз. До них відносяться: виток інсайдерської інформації, втрата ресурсів через недобросовісні дії окремих осіб шляхом маніпулювань в інформаційному просторі, а також збої в роботі інформаційних систем. Оцінити вплив витоку інсайдерської інформації (комерційної таємниці) на нестачу показника *EBT*, як і на інші економічні показники, можливо за наявності здійсненого факту такого витоку. Наслідки недотримання комерційної таємниці відрізнятимуться залежно від двох груп обставин. Перша група обумовлена змістом інформації, яку було розголошено без згоди на її розкриття або втрачено в інший спосіб. Друга група обумовлюється тим, чи встигнуть скористатися такою інформацією конкуренти

(або інші зацікавлені в ній особи) до того, як підприємство впровадить відповідні заходи щодо мінімізації (ліквідації) цих наслідків. Слід урахувати, що до інформації, яка класифікована підприємством як комерційна таємниця можуть належати різноманітні дані: умови угод злиття та поглинання, умови господарських договорів, умови кредитування тощо. Відповідно різною є вартість цієї інформації та тяжкість наслідків її розголошення. При цьому наявність звільнених працівників за розголошення інсайдерської інформації не є тим індикатором, який однозначно характеризує зниження безпеки, пов'язаної з інформацією. З одного боку, навпаки, такий показник свідчить про цілеспрямовану діяльність підприємства щодо виявлення таких осіб, а отже – про роботу щодо підтримання певного рівня безпеки. Крім того, працюючі працівники підприємства не єдине джерело витоків інформації, окрім них такими суб'єктами можуть бути раніше звільнені працівники, покупці, постачальники та інші стейкхолдери підприємства. Більше того, в сучасних умовах розвитку інформаційних технологій розширюються технічні можливості несанкціонованого (незаконного) заволодіння інформацією, яка становить комерційну таємницю. З іншого боку, як зазначено вище, погіршення економічних результатів підприємства унаслідок несанкціонованого витоку інформації носить імовірнісний характер, а розміри такого погіршення залежать від змісту інформації та специфіки діяльності підприємства. Найбільш чутливими до наслідків розголошення інсайдерської інформації (комерційної таємниці) є підприємства, акції яких котуються на ринку. Крім того, для оцінки безпеки інформації доцільно мати певний масив даних ретроспективного характеру, тоді як на промислових підприємствах добувної галузі подібні інциденти практично відсутні, що унеможлиблює накопичення статистичних даних. Ураховуючи все вищевикладене, оцінка безпеки інформації актуалізується для підприємств, акції яких котуються на фондовому ринку, а також тих підприємств, на вартість яких значний вплив здійснює їх репутація. У зв'язку із цим, для підприємств, що досліджуються в даній роботі цей вид безпеки у подальшому не оцінюється.

Безпека інформаційної системи може бути оцінена за допомогою різних індикаторів. Для визначення найбільш адекватних із них необхідно врахувати мету забезпечення цього підвиду безпеки. Даною метою є сприяння досягненню економічних інтересів підприємства шляхом безпосереднього якісного та ефективного виконання інформаційною системою підприємства усіх завдань, покладених на неї. Очевидно, що досягнення такої мети потребує відповідних витрат, які можуть бути одноразовими та систематичними. Одноразові витрати, переважно, це капітальні витрати на придбання, установку інформаційної системи, консультаційні послуги щодо навчання персоналу користуватися нею та деякі інші.

При прийнятті керівництвом підприємства рішення про придбання нової, сучасної інформаційної системи, яка б сприяла досягненню його стратегічних інтересів, необхідно оцінити суму відповідних інвестицій. Проте, на відміну від авторів роботи [7], вважаємо, що розглядати абсолютну суму витрат на інформаційну систему не доцільно. Без урахування отриманого додаткового ефекту від використання цієї інформаційної системи така сума тільки зменшить фінансовий результат періоду, в якому була понесена. Крім цього, впровадження сучасних інформаційних систем на промислових підприємствах

являють собою великомасштабні інвестиційні проекти, для окупності яких знадобиться не один рік. У зв'язку з цим, суми таких інвестицій не доцільно враховувати при оцінці безпеки поточних економічних інтересів підприємства. Замість них більш адекватно враховувати ті витрати, які, переважно, є систематичними та виникають у поточному періоді.

Систематичні витрати пов'язані із підтримкою функціонування цієї інформаційної системи на високому рівні та її розвиток, що включає витрати на її утримання, обслуговування (у тому числі витрати на оплату праці відповідних ІТ-фахівців), модернізацію за необхідності тощо. Проте і їх слід урахувувати у співвідношенні з певною базою шляхом визначення певного коефіцієнту. Однак не всі існуючі коефіцієнти вважаємо доцільними для застосування. Зокрема, використання рентабельності інформаційної системи, в якій співвідносяться чистий прибуток та витрати на забезпечення функціонування інформаційної системи, вважаємо не достатньо обґрунтованим для оцінки безпеки економіко-інформаційних інтересів або її складників. Пояснюється це тим, що підвищення даної рентабельності може досягатися за рахунок скорочення витрат, пов'язаних із утриманням інформаційної системи. Проте подібні заходи зазвичай призводять до підвищення вразливості останньої і, як наслідок, зниження загального рівня безпеки.

Відмітимо, що на гірничо-збагачувальних комбінатах Кривбасу (окрім Акціонерного товариства «Південний гірничо-збагачувальний комбінат», Кривий Ріг, Україна) впроваджено автоматизовані системи SAP ERP, що є одними із передових не тільки в управлінні фінансовими потоками, але й виробничими та технологічними процесами. Тому їх використання сприяє підвищенню загальної продуктивності праці на підприємстві, що очевидно. У зв'язку із цим пропонуємо при оцінюванні нестачі показника EVT за безпекою інформаційної системи враховувати коефіцієнт відношення продуктивності праці до поточної суми витрат на утримання інформаційної системи на належному рівні (ITc). При цьому сума таких витрат не повинна дорівнювати нулю: $ITc \neq 0$. Якщо все-таки матиме місце ситуація, то робиться висновок про небезпеку щодо інформаційної системи підприємства. У протилежному випадку, доцільно оцінити значення коефіцієнту відношення продуктивності праці (LPr) до поточної суми витрат на утримання інформаційної системи на належному рівні (ITc). У якості лімінальної (мінімально необхідної) величини цього коефіцієнту ($L(K_{IT})$) встановлюємо його середньогалузеве значення у періоді оцінки. За умови, коли отримане лімінальне значення ($L(K_{IT})$) перевищуватиме фактичне значення цього коефіцієнту ($K_{IT}\phi$): $L(K_{IT}) > K_{IT}\phi$, потрібно встановити суму нестачі показника EVT згідно запропонованої формули:

$$\Delta EVT(K_{IT}) = EVT\phi - EVT\phi \cdot \frac{K_{IT}\phi}{L(K_{IT})} = EVT\phi \cdot \left(1 - \frac{K_{IT}\phi}{L(K_{IT})}\right), \quad \rightarrow \quad (2)$$

де $\Delta EVT(K_{IT})$ – це нестача показника EVT за коефіцієнтом відношення продуктивності праці до поточної суми витрат на утримання інформаційної системи на належному рівні, у. о.;

K_{IT} – значення коефіцієнту відношення продуктивності праці до поточної суми витрат на утримання інформаційної системи на належному рівні, ч. од.

Окрім цього, слід урахувати факт, на який вказують автори роботи [10], що підприємства добувної галузі, які використовують менш сучасні інформаційні системи порівняно з SAP ERP, щорічно втрачають 10 % рентабельності діяльності. Тому для таких підприємств необхідно додатково визначити величину нестачі EBT , отриману через застосування застарілих інформаційних систем ($\Delta EBT(IT)$):

$$\Delta EBT(IT) = 0,1 \cdot OC\phi, \quad \rightarrow \quad \rightarrow \quad (3)$$

де $OC\phi$ – фактична сума операційних витрат (operating costs), у.о.

Сума нестачі показника EBT по безпеці інформаційної системи підприємства ($\Delta EBT(BIC)$) визначатиметься із виразу:

$$\Delta EBT(BIC) = \max\{\Delta EBT(K_{IT}); \Delta EBT(IT)\}. \quad \rightarrow \quad (4)$$

У зв'язку із тим, що для промислових підприємств, зокрема для підприємств добувної галузі безпеку інформації запропоновано окремо не визначати, то загальна сума нестачі показника EBT за безпекою економіко-інформаційних інтересів ($\Delta EBT(BEII)$) дорівнюватиме нестачі EBT по безпеці інформаційної системи:

$$\Delta EBT(BEII) = \Delta EBT(BIC). \quad \rightarrow \quad \rightarrow \quad (5)$$

Надалі необхідно оцінити лімінальне значення показника EBT за безпекою економіко-інформаційних інтересів ($EBT(BEII)_л$):

$$EBT(BEII)_л = EBT\phi + \Delta EBT(BEII), \quad \rightarrow \quad (6)$$

де $EBT\phi$ – фактична величина EBT , у. о.

Пропонуємо рівень безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства ($P(BEII)$) визначати із виразу:

$$P(BEII) = 1 - \frac{\Delta EBT(BEII)}{EBT(BEII)_л}. \quad \rightarrow \quad \rightarrow \quad (7)$$

Якісна інтерпретація отриманих результатів здійснюється за шкалою:

- при $P(BEII) = 0$ – катастрофічний рівень безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства, він же середній рівень небезпеки;
- при $0 < P(BEII) < 0,25$ – мінімальний рівень безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства, він же низький рівень небезпеки;
- при $0,25 \leq P(BEII) < 0,5$ – низький рівень безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства;

- при $0,5 \leq P(БЕИ) < 0,75$ – середній рівень безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства;
- при $0,75 \leq P(БЕИ) < 1,0$ – високий рівень безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства;
- при $P(БЕИ) = 1,0$ – дуже високий рівень безпеки економіко-інформаційних інтересів підприємства.

4. Висновки

Уточнено дефініцію безпеки економіко-інформаційних інтересів та її класифікацію. Удосконалено методологію оцінювання цього виду безпеки, яка ґрунтується на відношенні максимальної суми нестачі прибутку *ЕВТ*, отриманої внаслідок використання застарілих інформаційних систем та недостатнього фінансування забезпечення функціонування діючих інформаційних систем до лімінальної величини *ЕВТ*. Застосування розробленої концепції розширює можливості управлінської аналітики, дозволяючи більш адекватно оцінити рівень безпеки економіко-інформаційних інтересів для прийняття управлінських рішень, спрямованих на його підвищення.

Література

1. Mantsurov, I. H., Nusinova, O. V. (2011). Pobudova hierarkhichnoi struktury skladovykh ekonomichnoi bezpeky pidpriemstv. *Efektivna ekonomika*, 9. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=680>
2. Denysenko, M. P. (2013). Alhorytm formuvannia systemy ekonomichnoi bezpeky turystychnoho pidpriemstva. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, 24, 92–95.
3. Strutynska, V. (2018). Khakerski ataky: chy ye zhyttia pislia nykh? *Nadzvychaina sytuatsiia+*. Available at: <https://ns-plus.com.ua/2018/07/05/hakerski-ataky-chy-ye-zhyttya-pislya-nyh-2/>
4. Marushchak, A. I. (2011). Informatsiino-pravovi napriamy doslidzhennia problem informatsiinoi bezpeky. *Derzhavna bezpeka Ukrainy*, 21, 92–95.
5. Kharchenko, L. S. (2004). *Informatsiina bezpeka Ukrainy: Hlosarii*. Kyiv: Tekst, 136.
6. Shynkarenko, A. Yu., Stavytskyi, O. V. (2017). Kiberbezpeka yak odyin z mekhanizmiv zabezpechennia stabilnoho rozvytku ekonomiky v Ukraini. *Aktualni problemy ekonomiky ta upravlinnia*, 11. Available at: <http://ape.fmm.kpi.ua/article/view/102862/97979>
7. Nusinov, V. Ya., Astafieva, K. O., Nusinova, O. V. (2015). *Otsinka rivnia ekonomichnoi bezpeky pidpriemstva na vsikh etapakh rozvytku*. Kryvyi-Rih: FOP Cherniavskiy D. O., 187.
8. *Department of Defense Trusted Computer System Evaluation Criteria, DoD 5200.28-STD* (1985). Available at: <http://csrc.nist.gov/publications/history/dod85.pdf>
9. *Information Technology Security Evaluation Criteria. Vol. 1.2. – Office for Official Publications of the European Communities* (1991). London: Department of Trade and Industry, 164.

10. Nusinova, O. V., Molodetska, O. M. (2011). *Kompleksna otsinka sotsialno-ekonomichnoi bezpeky pidpryiemstv*. Kryvyi Rih: Dionis (FOP Cherniavskiyi D. O.), 240.

The object of research is the process of assessing the safety of the economic and information interests of the enterprise. The work clarifies its definition. It has been taken into account that the key objects of protection are information, as well as the level of use of information systems at which they fulfill all the tasks assigned to them, which contributes to the achievement of the common current and strategic economic interests of the enterprise. Given this, it is proposed as part of this type of security to differentiate information security and information system security. It is substantiated that the assessment of the level of security of the economic and information interests of the enterprise should take into account the economic consequences of not achieving its desired level, which are manifested in the lack of profit before tax, which occurs due to the use of outdated information systems (compared with competing enterprises) and insufficient funding functioning of existing information systems. The indicators of the safety components of the economic and information interests of the enterprise are established. An example of the choice of indicators for enterprises in the extractive industry is given. It is shown that such an indicator widespread among scientists as the amount of information costs used in absolute terms does not adequately reflect the state of the level of ensuring the economic and information interests of the enterprise and, accordingly, their safety. For the first time, a coefficient of the level of security of economic and information interests is proposed as the ratio of the lack of profit before tax to the minimum amount of profit necessary for the enterprise. The scale of translation of the obtained values into linguistic terms is determined. In contrast to generally accepted practice, it is shown that the minimum and catastrophic safety levels are low and medium hazard levels, respectively.

The result of this study is an improved methodology for assessing the level of security of the economic and information interests of the enterprise, which takes into account the economic consequences for the enterprise from non-compliance with this type of security. Application of the developed concept expands the capabilities of managerial analytics, allowing more adequately assess the level of security of economic and information interests for making managerial decisions aimed at increasing it.

Keywords: *security level, economic and information interests, security indicators, information systems, lack of profit.*